

ЗИМІ УЖЕ НЕ ДОВГО БУТИ

Мороз на вулиці помірний,
Сніг з ранку сипле рівномірно,
Злилися з небом горизонт,

У білій млі ледь-ледь видніють
Хати й дерева, бовваніють
Нечіткі обриси висот.

Неначе знову, як з дитинства,
Із снігового королівства,
Химери видно з кучугур,

Сліди від лиж, дитячих санок
За ніч сховав сніжинок танок,
І тиша скрізь без партитур.

А ти не можеш побороти
Чомусь сонливості й дрімоти,
Які навіює зима,

Не сподіваєшся на сонце,
Що звеселить твої віконця,
Бажань і настрою нема.

Зимі уже не довго бути,
Хоч про кінець її й не чути,

Ти настрій сам собі зроби,

Не сподівайся на природу,
Роби в душі своїй погоду
І не пускай туди журби.

А сонце з'явиться на зміну
Часам похмурих неодмінно
І змінить кольори навкруг,

Зима в душі скоріш розтане,
Весна ласкава в ній настане,
Розвеселиться виднокруг.

Дата написання вірша: 2021-01-04